

derunder. Jeg føler mig overbevist om, at hvis disse Vogne ere nødvendige, er Folketinget ogsaa villigt til at give Bevillingen dertil; thi er der noget, der interesserer os alle, er det, at vore Trafikforhold kunne ordnes saa godt, at Næringslivet ikke kommer til at lide ved de Ulemper, som Mangel paa Materiale kan forvoldte. Vil man dernæst se hen til de forskellige Erhvervsvirksomheder her i Landet, tror jeg sikkert, man vil indrømme, at Landbruget vil lide aller mest, hvis der ikke have tilstrækkeligt Materiale paa Statsbanerne; thi saaledes som Landbruget nu drives, ved at omsætte Avlen i Produkter, som skulle sendes til Udlandet, er det af Bigtighed for Landbruget at kunne faa Varerne bragte saa hurtigt og sikkert som muligt til Udlandet, og at man ikke kommer til at staa over for den Ulempe, ikke at have disponible Vogne. Landbruget er ogsaa stærkt interesseret i, at der er saa mange Vogne paa Statsbanerne, at Aflesningsfristerne ikke blive for stærkt forlængede. Det skulde glæde mig, ligesom jeg antager, at det vilde glæde de fleste, om vi i Løbet af denne Samling kunde naa til endnu bedre Trafikforhold for vore Udførselsprodukter.

Det har glædet mig af et Lovforslag, der er forelagt her af den ærede Minister for de offentlige Arbejder, at se, at der er Udsigt til, at vi ved Fastsettelse af Takster for Godsbefordringen kunne komme til en Nedsettelse i Taksterne for visse af vore Udførselsprodukter, saaledes for Smør, Æg og lignende. Det glæder mig; thi jeg antager, at det derved vil blive muligt for Statsbanerne at kunne konkurrere stærkere end hidtil med andre Befordringsmidler, saaledes at det f. Eks. vil blive muligt for Statsbanerne i Jylland at samle de nævnte Produkter og føre dem i en større samlet Mængde til den danske Udførselshavn, der ligger England nærmest, nemlig Esbjerg. Det vil have en ikke ringe Betydning, om det dels ved Behandlingen af dette Lovforslag om Taksterne og dels under Finanslovbehandlingen kunde lykkes Folketinget at gøre noget i den Retning, saaledes at man paa Statsbanerne kunde faa indført Tog, som kunde føre disse Produkter en eller to Gange om Ugen til Esbjerg, altsaa Tog, som kun gik med disse Produkter. Der vilde derved aabnes en Mulighed for at naa frem til at faa en to Gange ugentlig Fart med Skib fra Esbjerg til England, saaledes at vore Produkter kunde møde paa det engelske Marked med et friskere og mere appetitligt Udseende, end nu er Tilfældet. Der klages fra mange Landmænd, og vist med Rette, over, at Forholdene med Hensyn til Befordringen af den Slags Produkter til

England ikke ere, som de burde være. Det siges, at for vort Flæsts Vedkommende er det saa, at det, naar det møder paa det engelske Marked, ser ud, som om det var slattent, ja endog saa har et slimet Udseende, i det hele taget ser meget uappetitligt ud. Det siges ogsaa, at dette vilde kunne undgaaes, hvis man kunde naa frem til en Gang til om Ugen at faa Forbindelse med England, idet vort Flæst saa kunde føres hyppigere over og møde frem paa Englands Marked med et meget bedre Udseende, end det nu er Tilfældet, saaledes at det vilde kunne naa til at konkurrere med irsk Flæst, som er 1ste Klasses Vare paa Englands Marked. At konkurrere med amerikansk Flæst, er ikke noget for vort. Skal vort Flæst ikke naa længere, komme vi ned paa saadanne Priser, som gøre det umuligt for Landmændene her i Landet at producere Flæst til Eksport. Det har ingen ringe Betydning, om vi ved Ordningen af disse Forhold kunne naa frem til, at vort Produkt er i en saadan Tilstand, at det kan opnaa højere Priser. Nu sælges der saa meget Flæst herfra til England, at blot en Dros Forhøjelse af Gennemsnitsprisen paa vort Flæst vil give Landet en Forhøjelse af den aarlige Indtægt paa 700,000 Kr. Det er ingen lille Sum.

Som det gaar med Flæstet, saaledes gaar det ogsaa med andre Produkter. Der siges, og det er vist heller ikke med Urette, at vort Smør, navnlig om Sommeren, naar det føres fra Danmark til England — stont vi ere saa stolte af det her i Landet — kan komme til England med et Udseende som en jævn Sauce, naar man naar Smørtønderne op, og det sælges paa Englands Marked under Navnet „Danish produce“. Det er ikke heldigt, hvis saadant skulde være Tilfældet. Og hvis der kunde gøres noget, for at Smørret kan faa et bedre Udseende, saaledes at det ikke kommer til Markedet i en halvt smeltet Tilstand, navnlig for at faa indført bedre Afstølningsmetoder i Skibene, er der ingen Tvivl om, at det burde gøres. — Om Æggene gælder for Resten det samme. Ganste vist smelte Æg ikke, men hvis de ligge længe i Varme, vide vi, at de let blive fordærvede; om der ikke just kommer Rullinger i dem, kunne de dog komme i en saadan Tilstand, at de ikke ere gode som Salgsvarer. Paa alle disse Forhold tror jeg, at det er værdt at have Opmærksomheden henvendt, dels ved Behandlingen af det af den højtærede Minister for offentlige Arbejder (Ingerslev) forelagte Lovforslag om Taksten for Godsbefordring paa Særbanerne, dels ved Behandlingen af Finanslovsforslaget. Jeg kunde